

Здоров'я нації – добробут держави

ISSN 2412-4451

Здоров'я України®

МЕДИЧНА ГАЗЕТА

9 786177 233502

№ 2 (588) 2025 р.
Передплатний індекс 35272

Доктор медичних наук, професор
Юрій Сіренко

Переваги оригінального лерканідипіну Занідіп® та його фіксованої комбінації з еналаприлом Коріпрен у лікуванні артеріальної гіпертензії

Читайте на сторінці 10

Кандидат медичних наук
Олена Ісламова

Епілепсія та вагітність

Читайте в рубриці **Жіноче здоров'я**
на сторінці 26

Доктор медичних наук, професор
Олександр Літус

20-ті Київські
дерматологічні дні

Читайте на сторінці 18

Health-ua.com

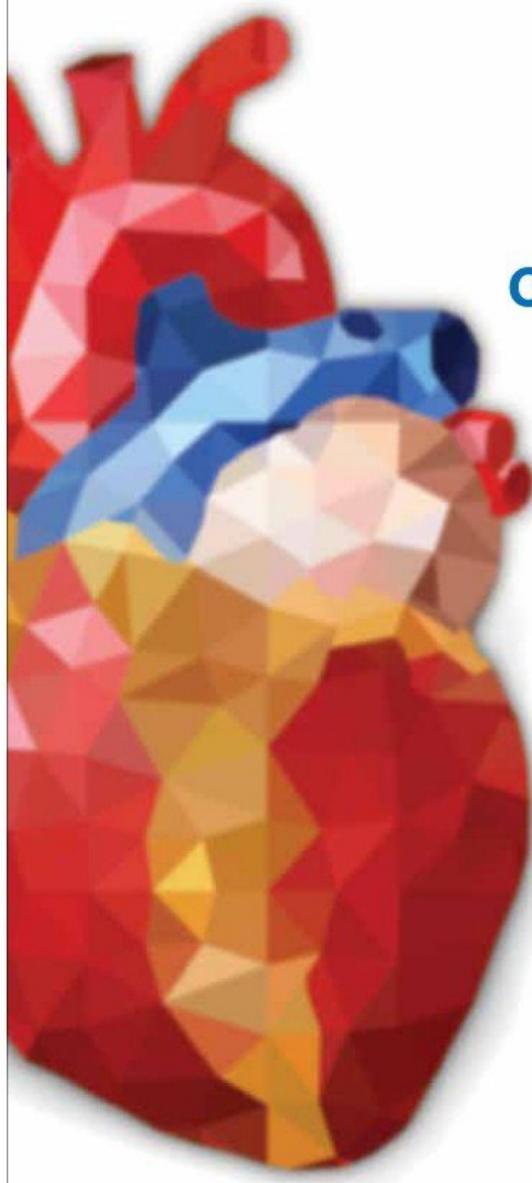
Спеціалізований
медичний
портал

Занідіп®

ЛЕРКАНІДИПІН • 10 МГ, 20 МГ

ОРИГІНАЛЬНИЙ ЛЕРКАНІДИПІН

Ефективно знижує АТ до цільових рівнів у пацієнтів з різним ступенем кардіоваскулярного ризику

Демонструє **на 91%** менше вираженість набряку гомілки, ніж амлодипін¹

Запобігає ушкодженню нирок у пацієнтів з АГ, оскільки розширює не лише приносні, але й виносні артеріоли нирки²

Сприяє зниженню числа летальних наслідків у пацієнтів з АГ **на 25%**³

1. Lund-Johansen P. et al. Quantification of leg oedema in postmenopausal hypertensive patients treated with lercanidipine or amlodipine. // J. of Hypertension. 5. – 2003 – V. 21, № 5. – P. 1003-1010. 2. Sabbatini M., Leonardi A., Testa R. et al. Hypertension. 2000; 35 (3): 775-9. 3. Ortiz M., Calcino G. Inferred Mortality Differences Between Dihydropyridine Antihypertensives // Hypertension. — 2009. — 53. — 1116.

Інформація про лікарські засоби для професіоналів сфери охорони здоров'я. Занідіп®, таблетки, вкриті оболонкою по 10 мг. Р.л. в Україні UA/11126/01/02, термін дії необмежений. Занідіп®, таблетки, вкриті оболонкою по 20 мг. Р.л. в Україні UA/11126/01/02, термін дії необмежений. Характеристика та лікувальні властивості. Занідіп® застосовується для лікування ессенціальної гіпертензії легкого або помірного ступеня тяжкості. Лерканідипін – селективний антагоніст кальцію з переважною ефектом внаслідок його високої судинної селективності. Можлива побічна дія з частотою часто та нечасто: головний біль, периферичні набряки, тахікардія, посилене серцевіття, прыливи, запаморочення, гіпотензія, нудота, диспепсія, епігастральний болю, висип, свербік, міалгія, поліурія, астенія, втомлюваність та ін. Для докладної інформації ознайомтеся з інструкцією для медичного застосування лікарських засобів. Категорія відпуску лікарських засобів. За рецептром. Власник реєстраційного паспорта: Рекордаті Індустрія Хіміка з Фармасевтика С.п.А., Італія.

Затверджені до друку: лютій 2025 р.

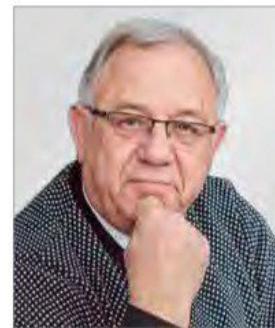
Як ефективно поліпшити стан пацієнта з гострим риносинуситом?

За матеріалами майстер-класу «Академія сімейного лікаря».

Дискусія: розбір клінічних випадків, відповіді на запитання»

17 грудня в межах навчального циклу «Академія сімейного лікаря» відбувся майстер-клас у форматі онлайн «Дискусія: розбір клінічних випадків, відповіді на запитання».

Виступи фахівців присвячувалися актуальним і поширенним проблемам практичної охорони здоров'я: гострий (ГРС) та хронічний риносинусит (РС), бальовий синдром, залишоффіцит тощо. Завідувач кафедри оториноларингології Одеського державного медичного університету, доктор медичних наук, професор Сергій Михайлович Пухлік представив доповідь «Як ефективно поліпшити стан пацієнта з гострим риносинуситом?».

С.М. Пухлік

Частота захворювань носа та приносових пазух зростає протягом останніх років: збільшуються як абсолютні показники (захворюваності й поширеності), так і відносні (частка в структурі ЛОР-патології). Хворі з ГРС та їхніми ускладненнями становлять до 65% амбулаторічних пацієнтів лікарів-отоларингологів. ГРС у дітей шкільного віку може виникати до 7-10 разів, а в дорослих – до 2-5 разів протягом 1 року.

Симптоми ГРС

Діагноз ГРС установлюють на підставі анамнезу, скарг хвого, наявності симптомів та ознак захворювання. Для РС характерні гострі початки, головний біль, біль у проекції пазух, водянині виділення з носа. Венозний стаз у порожнині носа зумовлює зміну тонусу судинної стінки; рідка частина крові виходить із судинного русля та змішується з невеликою кількістю слизу. Такий стан триває 2-3 доби. Після цього виділення зменшуються, стають густішими, з'являються кірки на поверхні слизових оболонок. Диференційну діагностику необхідно проводити насамперед з алергічними захворюваннями, мігреною.

Доповідач наголосив, що головним симптомом РС є ринорея, яка може бути передньовою та задньою. Задня ринорея частіше турбує дітей. До 8 років передня група приносових пазух (верхньоцелепні та лобні) недостатньо розвинена. Задні комірки решітчастого лабіринту відкриваються в носоглотку, тому і слізеч до носоглотки; внаслідок такого постназального затикання дитину турбує кашель (особливо в горизонтальному положенні). Також пацієнти скаржаться на утруднене носове дихання, що пов'язано з набряком носових раковин (переважно нижньої). Можливі погіршення або повна втрата іноху.

Близько 90% хворих із РС скаржаться на біль у ділянці обличчя та головний біль. Саме ці симптоми переважно і є причиною звернення до лікарів.

Лікування пацієнтів із РС

Пацієнтам із ГРС призначають патогенетичне та симптоматичне лікування. Застосування етотропної терапії розглядають у випадках, коли збудником є вірус грипу чи коронавірус. Також призначають нестероїдні протизапальні препарати (НПЗП), аналгетики, сольові розчини для промивання носа; можливе застосування деконгестантів. Топічні деконгестанті в починають діяти місце після 3-4-го дня захворювання; в перші дні, коли всмоктувальна функція носової порожнини відсутня, ефективними можуть бути деконгестанті системної дії. З перших днів захворювання можна рекомендувати препарати комплексної дії рослинного походження.

Риногенний біль та застосування НПЗП при ГРС (EPOS, 2020)

НПЗП рекомендовано застосовувати для лікування пацієнтів із болем і ліхоманкою, спричинених застудою. За результатами Кокранівського огляду, до якого включили 1064 хворих із застудою, зроблено висновок, що НПЗП є ефективними для зняття таких симптомів, як головний біль, біль у вухах, м'язах, суглобах, хоча застосування цих засобів не знижувало загальної оцінки симптомів або тривалість застудних захворювань (Kim S.Y., Cho H.M., Hwang Y.W. et al., 2009).

За результатами дослідження продемонстровано, що біль у гайморових пазухах турбує майже 95% пацієнтів, які звертаються щодо синуситу. Болові відчуття не залежать від етіології застуди. Риногенний біль у голові чи в середині обличчя часто є причиною того, що пацієнти не можуть працювати та є занадто виснаженими, тому

наполягають на призначенні антибіотиків. За даними літератури, біль напруги в ділянці обличчя часто помилково сприймається за РС, тому й призначають АБ. Але АБ не мають переваги в зменшенні больових відчуттів.

НПЗП – одні з найбільш застосовуваних груп препаратів; їхня частка серед усіх рецептурних лікарських сироваток, які споживають у світі, складає 5-10%. В Україні останніми роками максимальні показники споживання (у DDD) мають диклофенак і німесулід.

НПЗП мають високий рівень рекомендацій та доказів. У разі призначення препаратів групи НПЗП слід урахувати ризик побічних ефектів, зокрема гастроінтеніальних і кардіоваскулярних (Риносинусит. Клінічна настанова, заснована на доказах, 2023).

Переваги Німесилу для лікування пацієнтів із риногенним болем

Препарат Німесил® (німесулід) від німецької компанії Berlin-Chemie застосовують щонайменше в 50 країнах, а в країні походження (Італії) він посідає одне з перших місць за кількістю призначень серед препаратів цієї групи (як і в Україні). Німесил є переважно інгібітором циклооксигенази-2 (ЦОГ-2); йому властиві аналгезійний, протизапальний, жарознижувальні ефекти, що доведено результатами численних клінічних дослідження. Німесил® блокує не лише ЦОГ-2, чим спричиняє зменшення активності простагландинів, а й 5-ліпооксигеназу (5-ЛОГ), тому сприє зменшенню кількості лейкотріенів. Препарат інгібіє синтез і вільне вильнення субстанції Р (медиатора бальових відчуттів), нейтраалізує токсичні вільні радикали, інгібіє синтез металопротеїназ та міграцію нейтрофілів, вільне вильнення гістаміну, пригнічує вироблення таких медіаторів запалення, як інтерлейкін-6, фактор некрозу пухлини.

Німесил® представлений німесулідом у формі гранул, які розчиняють у склянці води, а через 20 хв після прийому досягається максимальна концентрація препарату в крові. Аналгетичний ефект за прийому Німесилу у формі гранул для приготування оральної супензії значно перевищує такий німесулід у формі таблеток – дія виникає швидше і є ефективнішо.

Шлунково-кишковий тракт (ШКТ) і німесулід

40-річний досвід клінічного застосування німесуліду підтверджує його швидкий та стійкий контроль над запаленням і болем. Окрім потужного протизапального та зневібалного впливу Німесилу, ще однією важливою його перевагою є сприятливий профіль безпеки; він практично не спричиняє виразкового ураження ШКТ, тому що не містить фрагментів карбонової кислоти (Bevilacqua M., Magni E., 1993). Це важливо, оскільки гастротоксичність – найменшіші за своїми наслідками побічна дія НПЗП.

За даними даними, =50% пацієнтів, які звертаються до гастроenterологів, можуть мати причинно-наслідковий зв'язок своїх скарг із застосуванням НПЗП. За узагальненими даними, симптоми диспепсії та гастроезофагеальний рефлюкс виникають у ½ хворих, котрі приймають НПЗП. У =70% пацієнтів, які приймають ці ліки тривало, ендоскопічно виявляють патологію: розрив слизової оболонки, виразки та субепітеліальні кровотечі.

Стосовно ризику розвитку кровотечі з верхніх відділів ШКТ німесулід є утрічі безпечнішим за мелоксикам, удвічі безпечнішим за еторікоксіб; також він безпечніший за диклофенак, ібупрофен і низку інших НПЗП.

Вважається, що всі НПЗП мають певний вплив на печінку. Німесилу властивий низький ризик розвитку гепатотоксичності (препарат безпечніший за ібупрофен, індометацин).

Безпека Німесилу

Німесулід має відносно високий рівень pH – 6,5 (практично нейтральний). За хорошої абсорбції він мінімізує іонізацію, завдяки чому не утримується в слизовій оболонці та не захоплюється мітохондріями, що зумовлює нижчу частоту розвитку гастропатії при прийомі німесуліду (порівняно з багатьма іншими НПЗП).

Це одним важливим аспектом фармакокінетики німесуліду є досить нетривалий період напіввиведення ($T_{1/2}$) – в середньому він становить 2,5 год, тому ін'їгування ЦОГ-1 є короткотривалим, що сприяє швидкому ресинтезу цієї форми ферменту та більшій безпеці; негативний вплив на слизову оболонку дуже слабо виражений.

Німесулід і серцево-судинний ризик

У пацієнтів із серцево-судинними захворюваннями будь-який НПЗП слід застосовувати з обережністю, особливо якщо йдеться про людей літнього віку. Ризики та переваги потрібно зважувати індивідуально, а найнижчу ефективність дозу варто застосовувати протягом якнайкоротшого періоду. Багато даних свідчать, що прийом німесуліду супроводжується низким загальним ризиком серцево-судинних подій, як-от інфаркт міокарда чи застійна серцева недостатність.

Частота виникнення інфаркту міокарда й інсульту при застосуванні німесуліду була дуже низькою (0,01) – це значно нижче, ніж у разі використання целекоксібу (0,35), індометацину (0,04), мелоксикаму, кетопрофену. З огляду на ці дани експерти ЕМА позитивно оцінили показники серцево-судинної безпеки німесуліду (Rainsford K., Varrassi G., 2004; Rainford K.D., 2006). За наявності серцево-судинної патології Німесил® може бути НПЗП першого вибору.

Імовірність несерйозних побічних ефектів за застосуванням німесуліду складає 0,00001% – на 1 640 727 упаковок зафіксовано 24 випадки несерйозних побічних ефектів (ProximaResearch, період YTD, 2019; звіт Міністерства охорони здоров'я, 2019).

Особливості прийому Німесилу

Препарат Німесил® застосовують перорально після прийому їжі. Вміст саше розчиняють у склянці води та випивають. Доза для дорослих – 100 мг німесуліду (1 саше) 2 р/добу після їди, термін лікування – ≤15 діб. Цього достатньо для зняття риногенних бальових відчуттів, що супроводжують ГРС або загострення хронічного РС. У пацієнтів літнього віку потреби в коефіцієнці доз немає.

Наочність Сергія Михайлович наголосив на тому, що вибір НПЗП у конкретному випадку залежить від особливостей як пацієнта, так і ризиків, пов'язаних із препаратом. Серед інших НПЗП

препарат Німесил® забезпечує швидкий та стійкий контроль над запаленням і болем, а також має сприятливий профіль безпеки. Низка досліджень свідчить, що застосування Німесилу супроводжується низьким загальним ризиком серцево-судинних подій і ураження печінки. Завдяки реалізації додаткових механізмів контролю болю та запалення, а також короткому періоду напіввиведення німесуліду зумовлює низький ризик ускладнень у верхніх відділах ШКТ порівняно з багатьма іншими НПЗП. Форма випуску препарату в гранулах сприяє кращому засвоєнню та швидкій дії.

Підготувала Наталія Горбаль